

Arrest

nr. 135 597 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard en van het samenhangend bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 oktober 2014.

Gelet op de beschikking van 7 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MATTHIJS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep gericht vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.
2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 22 oktober 2014 de grond werd megedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.
3. Verzoeker richt op 28 oktober 2014 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.
4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 december 2014 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord en verduidelijkt dat er geen rekening kan worden gehouden met een faxbericht dat door de verzoekende partij werd verstuurd en waarin megedeeld wordt dat er geen synthesememorie zal worden neergelegd. De voorzitter verduidelijkt dat het in deze van belang is dat een stuk bevattende een dergelijke mededeling vaste datum heeft en dat een faxbericht geen vaste datum kan hebben, ook niet door vermeldingen van het eigen faxapparaat. Terzijde wijst de voorzitter daarbij op relevante rechtspraak van de Raad en van de Raad van State aangaande het verlenen van een vaste datum aan faxberichten. De verzoekende partij stelt na inzage van het betrokken faxbericht dat zij meent nog een belang te kunnen toen gelden en om die reden te volharden in het verzoekschrift. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”
5. Artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”
6. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker in antwoord op het schrijven van de griffie van 30 juli 2014 waarbij hij werd uitgenodigd om zijn intenties kenbaar te maken met betrekking tot het neerleggen van een synthesememorie, een faxbericht stuurde naar de Raad waarop in de hoofding de vermelding *“Antwerpen 01 augustus 2014”* figureert. Hierin stelt verzoeker dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen.
7. Artikel 3, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (PR RvV) bepaalt dat alle processtukken aan de Raad dienen te worden toegezonden bij ter post aangetekende brief. De ratio legis is een vaste, onbetwistbare datum te hebben van de indiening van het processtuk (cf. Verslag aan de Koning bij artikel 3 van het PR RvV). De vaste datum is een essentieel element bij de beoordeling van de tijdigheid van procedurehandelingen die, op straffe van een sanctie, binnen een welbepaalde termijn moeten worden verricht, zoals in casu.
8. Een faxbericht is geen aangetekend schrijven en bezit derhalve geen vaste datum (cf. RvS 24 januari 2011, nr. 210.622).

9. Een processtuk dat niet aan de Raad wordt toegezonden bij ter post aangetekende brief kan vaste datum verkrijgen wanneer de ontvangst ervan door de Raad binnen de gestelde termijn vaste datum verkrijgt ten gevolge van een door de Raad ter post aangetekende verzending van een stuk van de procedure waarin melding gemaakt wordt van het niet-aangetekend verzonden stuk (cf. Verslag aan de Koning bij artikel 3 van het PR RvV). Dit is in casu niet het geval.

10. Te dezen dient de Raad op te merken dat, zoals ter terechtzitting reeds werd meegedeeld, verzoeker die ervoor opteert om een faxbericht te versturen naar de Raad in plaats van een aangetekend schrijven, zelf geen vaste datum kan verlenen aan zijn faxbericht via vermeldingen van het eigen faxapparaat.

11. Het betoog van verzoekende partij die ter terechtzitting het betrokken faxbericht heeft ingekeken, *“dat zij meent nog een belang te kunnen toen gelden en om die reden te volharden in het verzoekschrift”* kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekende partij niet aantoonde binnen de termijn voorzien in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet kennis te hebben gegeven van haar voornemen om geen syntheseseminarie in te dienen. In dit verband kan nog nuttig gewezen worden op de beschikking betreffende de toelaatbaarheid in administratieve cassatie nr. 9893 van 29 augustus 2013 van de Raad van State waarin in een zaak die eveneens de toepassing van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet betrof, gesteld werd, *“Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen terecht stelt dat in casu de kennisgeving is gebeurd door middel van een faxbericht waardoor er geen vaste datum aan kan worden verleend en dan ook niets anders vermocht dan het vaststellen van een gebrek aan het vereiste belang.”* De inhoud van de beschikking van 22 oktober 2014 met toepassing van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet blijft dan ook overeind. Gelet op het gestelde in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang in hoofde van de verzoekende partij vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA